

Dr. sc. Zdravko JEŽIĆ Niš, 1931. – Long Island, 2005.

Društvo za plastiku i gumu ušlo je u zrelu fazu. To se, nažalost, očituje i u povećanom broju nekrologa. Poslije dva znanstvena savjetnika časopisa, *Polimeri* se s ovih nekoliko riječi opraštaju od svog člana *Međunarodnoga uredničkog vijeća*, a *Društvo za plastiku i gumu* od svoga počasnog člana. Opraštaju se od vrhunskoga primijenjenoga kemijskog inženjera i svjetski poznatog sportaša.

Zdravko Pusko Ježić školovao se u Zagrebu. U svijet rada ušao je kao kemijski tehničar u *Rafineriji nafte* u Svetoj Klari (1948. – 1950.). Godine 1950. upisao se na *Kemijsko-tehnološki odjel Tehničkoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu*, a diplomirao 1958. Bio je to početak usporednog razvoja dviju vrlo uspješnih karijera, sportaša i vrhunskog stručnjaka. Tada se od vrhunskih sportaša očekivalo da se pripreme za kasniji profesionalni život, što je Z. P. Ježiću uspjelo.

Nakon završetka vojnog roka zapošljava se u *RIZ-u* (1960.), a zatim 1961. prelazi u *OKI*. Doktorirao je 1962. na *Tehnološkom fakultetu* s disertacijom *Prilog poznavanju pripreve melamina iz uree*. U listopadu 1964. započeo je poslijedoktorski studij u *Zavodu za medicinsku kemiju, University of Michigan* (Ann Arbor), gdje je s J. H. Burckaltermom radio na antimalarijama. Kao kemičar istraživač, za tvrtku *Dow Chemical Company* na

razvoju novih polimera počeo je raditi 1966. U toj je kompaniji stalno napredovao: voditelj projekta (1968.), voditelj istraživačkog tima (1969.), rukovoditelj istraživanja (1971.) te rukovoditelj istraživanja tvrtkine podružnice u Teksasu (1973.), gdje se bavio razvojem uretana i oksidnih polimera. U listopadu 1974. imenovan je tehničkim direktorom tvrtke *DOKI* (zajedničko poduzeće tvrtki *Dow Chemical Company* i *OKI*-ja). Sudjelovao je u izboru, poučavanju i vođenju grupe inženjera i tehničara koji su potom postali okosnicom novoga poduzeća. Brio se za pribavljanje dozvola za gradnju tvornice na Žitnjaku te za stavljanje u pogon tvornice polistirena u ljeto 1978. Godine 1979. vratio se u *SAD*, gdje je postao direktor *Laboratorija za tehnički servis i razvoj epoksidnih smola* u Freeportu (Teksas). Slijedile su mnogobrojne dužnosti u *DOW-u*. Bio je direktor razvoja novih materijala (1984.), a od 1989. do umirovljenja (1996.) obavljao je dužnost direktora razvoja i savjetnika za područje plastike i sintetičkih vlakana u sjedištu kompanije u Midlandu (Michigan). Nakon odlaska u mirovinu, dr. sc. Ježić postao je počasnim profesorom na *School of Chemical Engineering and Materials Science, University of Oklahoma* (Norman) i *Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu*. Autor je ili suautor velikog broja znanstvenih i stručnih radova te 27 (od toga 19 američkih) patenata za sintezu različitih polimernih spojeva, proizvodnju polimera i umjetnih vlakana.

Opisati osobnost kakva je bila Zdravko Pusko Ježić nemoguće je bez kraćeg prikaza njegove sportske aktivnosti. Igrao je rukomet, odbojku i košarku, bavio se trčanjem i skijanjem. Međutim, najuspješniji je bio u

vaterpolu. Od 1945. bio je vrlo aktivan član sportskog kluba *Mladost*, gdje je trenirao plivanje i igrao vaterpolo. Bio je član, a zatim i kapetan državne juniorske vaterpolske reprezentacije od 1949. do 1952. Za seniorsku državnu reprezentaciju odigrao je od 1950. do 1960. 113 utakmica. Od 1957. bio je i kapetan državne reprezentacije. Na *Mediterranskim igrama* u Beirutu (1959.) odigrao je kao prvi reprezentativac svoju stotu utakmicu za državnu reprezentaciju. Na europskim prvenstvima osvojio je dvije srebrne medalje (Torino, 1954. i Budimpešta, 1958.) te jednu brončanu (Beč, 1950.). Na *Olimpijskim igrama* u Helsinkiju 1952. i Melbourneu 1956. osvojio je srebrne medalje, a zlatne medalje na *univerzjadama* u Parizu 1957. i Torinu 1959. te *Mediterranskim igrama* u Beirutu (1959.) U knjizi *Vaterpolo* svrstan je, zajedno s Mađarom Kalmanom Markovicsem, među najbolje svjetske vaterpoliste toga doba koji su igrali na položaju bočnog igrača. U Midlandu, Michigan, trenirao je vaterpolsku momčad (1967. – 1970.). Za svoj doprinos svjetskom vaterpolu izabran je godine 1981., kao prvi Hrvat, u *International Waterpolo Hall of Fame*. Diploma mu je uručena na svečanosti tijekom *Olimpijskih igara* u Los Angelesu (1984.). U kasnijim godinama vrlo je uspješno trčao maraton.

U svojim američkim domovima, zajedno sa svojom šarmantnom suprugom *Boženom*, rado je primao kolege iz Hrvatske. Bio je velik čovjek i prijatelj, izvrstan sportaš i vrlo uspješan kemijski inženjer. Zdravko Pusko Ježić prerano nas je napustio, ali svi koji smo ga poznavali zadržat ćemo ga u trajnoj uspomeni.

Nenad TRINAJSTIĆ

Prof. dr. sc. Drago HACE Sarajevo, 1930. – Zagreb, 2005.

Dugogodišnji nastavnik *Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu* redoviti profesor u miru Drago Hacea nakon duge bolesti umro je u Zagrebu 17. travnja 2005. Od profesora D. Hacea oprostili smo se na mirogojskom groblju 20. travnja 2005. Time je iz reda *Društva za plastiku i gumu* zauvijek otišao jedan vrlo ugledan i cijenjen član.

Prof. dr. sc. Drago Hacea rođen je 20. ožujka 1930. godine u Sarajevu. Diplomirao je na

Kemijsko-tehnološkom odjelu Tehnološkog fakulteta 1958., a doktorirao 1978. godine na istom fakultetu. Za izvanrednog profesora izabran je 1978., a za redovitog profesora 1987. godine. Cijeli radni vijek, do umirovljenja 1995., proveo je na matičnom fakultetu u *Zavodu za polimerno inženjerstvo i organsku kemijsku tehnologiju*.

Tijekom svoga radnog vijeka kao nastavnika i znanstvenika djelovao je na području polimernih materijala i pojedinim područjima